

ב בשבת
חמשת אלפים ושבע מאות
שאנו מונין כאן
החתן

לחדש
לבריאח פולם ללמנין
אך
אמר לה להדא
הוי לי לאנתו

כדת משה וישראל ואנא אפלוח ואוקיר ואיזון ואפרנס יתני ליכי כחלכות
גוברין יהודאין דפלוחין ומוקרין וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא ויהיבנא
ליכי ומזוניכי

וכסותיכי וסיפוקיכי ומיעל לותיכי כאורח כל ארעא וצניאח מרת
דא והות ליה לאנתו ודין נדוניא דהנפלת ליה מב

בן בכסף בן גזהג וכן מתכשיטין במאני דלבוסא בשמושי דירה ובשמושי
דפרסא הכל קבל עליו
כסף צרוף וצני

חזן דגן ב זקוקים
חזן דגן והוסף לה מן דייליה פוד
זקוקים כסף

זקוקים כסף צרוף אחרים כנגדן סך הכל
זקוקים כסף
צרוף וכך אמר
נדוניא דין ותוספתא דא קבלית עלי ועל ידתי בתנאי להתפרע מן כל שפר
אז נכסין וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי ודעתיא אנא למקנא נכסין
דאית להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין ופרבאין לפרוע
מנהון שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא מנאי ואפילו מן אלימא
דעל כתפאי בחיי ובתו חיי מן יומא דגן ולפלים ואחריות שטר כתובתא דא
נדוניא דין ותוספתא דא קבל עליו

חזן דגן כחומר
כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין בגנות ישראל העשויין כדתקון חכמינו
זכרונם לברכה ולא כאבמכתא ודלא כשופסי דשטרי ורבינא מן
חזן דגן למרת
דא על

כל מה דכתוב ומפרש לעיל במנא דכשר למקנא ביה

והכל שריר וקים